

Bosc de Virós

Tornen les aventures de Dedoctor, que en aquesta ocasió ens apropa fins al Bosc de Virós, al Pallars Sobirà

Hi ha paisatges naturals que estimulen d'una manera bàrbara tots els nostres sentits: amb olors, amb silenci, amb bellesa lluminosa, amb fred càlid i fins i tot, m'atreviria a dir que amb sabors de la terra. Un d'aquests racons, sense dubtar-ho dues vegades, és el Bosc de Virós, situat a la zona nord del Pallars Sobirà, a la cara obaga de la vall Ferrera.

No és un bosc que destaquï per la vegetació (té pins com qualsevol altre bosc amb alguna clapa de bedolls i faigs que li donen un to policromàtic quan deixem l'estiu enrere), tampoc destaca pels accessos (com qualsevol altre bosc s'hi pot accedir des de la Vall Ferrera per la pista que arranca d'Araós; o bé des de Tírvia directament, o bé des de la Serra de la Màniga...), és també zona de boletaires com tants altres boscos d'arreu de Catalunya; i tampoc és un bosc verge (en el seu cor s'hi troben restes de l'activitat humana i en l'actualitat hi dóna vida el refugi Gall Fer).

Només aquell que hi hagi pogut deambular ha pogut gaudir de la màgia del lloc. El caminador, que tot pujant d'Araós va guanyant alçada, pot concebre com la llum va tonificant la vista i, si tot remenant ens hi fixem, fins i tot podem ser capaços de trobar alguna borda a pocs metres de la pista o alguna edificació reformada com l'ermita de Sant Lliser de Virós, que brilla pel seu bon estat de conservació i el seu entorn.

El ciclista que potser gosa desafiar les lleis de la gravetat tot remuntant l'alçada seguint la pista des de Tírvia pot notar amb claredat com la frescor de l'aire envaeix l'interior dels seus pulmons a un ritme accelerat. Aquest personatge calçat amb cales trobarà explanades al seu davant que li permetran veure espectacles d'elevada envergadura, com ara la figura triangular del nostre Monteixo en l'*skyline* pallarès. Els *freeriders* no es queden apart en aquest petit parc d'atraccions: tot just a peu del refugi parteix una llarga i peraltada trialera que els atansarà de nou al peu del camí mentre s'allibera adrenalina en cadascun dels revolts del sender.

Aquell que desitgi practicar esports d'hivern no quedarà al marge d'aquest lloc i podrà pujar fins al refugi Gall Fer des d'on parteixen moltes de les pistes d'esquí de fons que ens facilitaran lliscar tot zigzaguejant pel llom de l'obaga.

Virós no es relaciona simplement amb l'esport, els boletaires també han de dir la seva. Es tracta d'un bosc de molt fàcil accés amb vehicle tot-terreny i ens permet tantejar per tots els seus racons a la cerca de les nostres varietats de bolets que en jornades successives faran delícies al nostre paladar.

Fins i tot, la solitud del refugi Gall Fer pot ser la principal atracció com per muntar una festa multitudinària com un enllaç matrimonial, o bé unes colònies o bé altres activitats grupals que requereixin d'un atractiu paisatgístic per elevar la trobada a cert nivell de misticisme.

En fi, el Bosc de Virós es pot dir que ens enverinarà l'ànima de la mateixa manera que ho fa la xocolata al nostre paladar; un cop ho haguem tastat serà tremendament irresistible no caure-hi en una segona ocasió.

Atanseu-vos-hi! Val la pena...